

www.superfamilie.nl

Verpeilhütte Kaunertal

Feichten - Verpeital - Verpeilalm - Verpeilhütte - (Mooskopf) -
Verpeilalm - Feichten

***** - 9 Km - 850 Hm - 5:00 uur

Door het Verpeital omhoog naar de Verpeilhütte is een schitterende wandeling die nog kan worden verlengd met een klim naar de Mooskopf. De eerste klim gaat via een smal paadje langs een zeer steile helling door het bos, verder zit de zwaarte van deze tocht vooral in de aanzienlijke hoogtemeters.

Voor wie dit te zwaar wordt is er de mogelijkheid om met de wagen omhoog te rijden tot aan de Verpeilalm. Onder deze Alm is een parkeerplaats. De wandeling vanaf daar naar de Verpeilhütte is dan nog slechts eenvoudig.

Deze rondwandeling begint in Feichten (1287m) in het Kaunertal. Komende vanuit het Pitztal waar we verblijven, steken we de Pillerhöhe naar het Kaunertal over en rijden even later Feichten binnen. In dit dorp moeten we voor de VVV linksaf het dorp inrijden naar het Ferienhotel Lärchenhof. Achter dit hotel, tegen de bosrand, is ruim voldoende parkeerruimte. De navigatie is in te stellen op Feichten 114.

Een wandelroutebeschrijving geven voor deze tocht is nauwelijks nodig, in het Verpeilal gaan maar twee paden omhoog, beide naar dezelfde bestemming. De ene route gaat via een Fahrweg, een Schotterweg, de andere is een smal bergpaadje omhoog. Onze beschrijving van de te nemen route is dan ook summier maar meer dan voldoende.

We beginnen aan deze wandeltocht op een zeer hete zomerdag, (later die middag bij het boodschappen doen in Imst komt de temperatuur zelfs op 33°), dus wordt er zo veel mogelijk water meegenomen in de rugzakken.

Als de wandelschoenen weer zijn aangetrokken, beginnen we vanaf het hotel de Schotterweg rechts het bos in omhoog te lopen.

Het gaat licht bergop en het bos op de berghelling geeft nog ruim schaduw. Soms is er rechts al een open stukje bos zodat we een blik in het steeds dieper onder ons verdwijnende dal kunnen werpen.

We blijven de weg volgen tot deze met een haarspeldbocht naar links de berg op gaat. Daar gaat ook een slecht onderhouden pad rechtdoor, dat kunnen we negeren.

We houden links aan, omhoog, maar verlaten verderop ook gelijk deze brede weg die als Fahrweg omhoog doorloopt tot aan een parkeerplaats vlak onder de Verpeilalm. Er splitst zich al snel een smal pad naar rechts af. De berghelling op. Dat wordt onze route naar boven, op het gele bord bij de splitsing aangegeven als 'rode route'.

Het is ook mogelijk om de brede weg tot boven te gaan volgen. Dat is echter een veel langere en zwaardere route, vooral de continue hellingshoek maakt het omhoog lopen over deze weg zwaar. Ook de auto's die op deze ondergrond grote stofwolken produceren kunnen dit tot een onaantrekkelijke keuze maken.

Vooral in het eerste deel van dit pad gaat het soms behoorlijk steil de berghelling omhoog met links een bijna loodrechte helling omlaag. Gevaarlijk is het nergens, we lopen er door een dicht bos, zodat er voldoende boomstammen zijn om een veilig gevoel te blijven houden.

Voor de volledigheid moet ik er bij vermelden dat wij altijd met wandelstokken lopen, dat maakt het, zeker op dit soort hellingen, veel eenvoudiger en vooral veiliger.

Na een half uurtje klimmen wordt het steeds mooier qua natuurwaarde en komen we vaker meer vlakke gedeelten tegen. Er zijn dan regelmatig momenten dat de klimspieren even rust wordt gegund.

Het pad is goed onderhouden en duidelijk gemarkeerd, dat maakt het volgen van de juiste route omhoog eenvoudig.

Hier en daar kruist het wandelpad de brede Fahrweg, op die plekken wordt het vervolg steeds goed aangegeven.

Als we een 500m zijn geklommen, naderen we de bomengrens en wordt de begroeiing schaarser. Meer en grotere rotsblokken worden omzeild, en dan eindigt het pad bij een ruime parkeerplaats.

Bezoekers aan de Verpeilhütte die de hele klim te zwaar vinden, kunnen tot hier met de wagen komen en zullen daarna te voet verder moeten.

We steken de parkeerplaats over en kiezen bij de wegwijzers er achter weer voor het smalle pad omhoog tot aan de Verpeilalm. In deze korte klim tot aan de Alm zit nog eens een zeer steil maar leuk stukje. Nu verdwijnen ook de bossen en lopen we weldra over het groene gras van deze mooi gelegen Alm op 1802m.

Volgens de borden is het vanaf de Alm nog een uur lopen tot aan de Verpeilhütte. Dat gaan we nog wel redden voor lunchtijd. We checken nog even of de watervoorraad voldoende is, want tot aan de Hütte is dit de enige mogelijkheid om aan te vullen en vanaf nu zullen we vooral in de brandende zon lopen.

Eerst gaat het over de brede Alm verder waarbij we opmerken dat er rechts van ons een beek stroomt tot aan een klein dammetje. Ze hebben hier een eigen stroomvoorziening in de beek gemaakt.

Deze beek, de Verpeilbach, gaan we zo dadelijk tot aan de Hütte blijven volgen.

Achter de Verpeilalm gaat het verder als een rotspaadje en maken we ook weer de nodige hoogtemeters. Echt steil wordt het echter niet meer, maar wel steeds mooier.

Het is vooral de Verpeilbach die hier beeldbepalend is. De beek vormt leuke poelen, watervalletjes en stroomversnellingen, en zorgt natuurlijk voor enige verkoeling wanneer we daar behoefte aan hebben.

Het rotspad, soms boomstronkenpad te noemen, voert ons dan door een schaarser bos, tot we uiteindelijk via een brug de Bach over moeten steken. Daarna volgt er nog een laatste klim het bos uit voor we de Verpeilhütte te zien krijgen. Wij zijn op 2025m aangekomen.

Het eerste wat opvalt hierboven is de hagelwitte kapel links van de Hütte op een verhoging. Daarna valt op dat hier heel veel mensen bij elkaar zijn, en dat terwijl we onderweg maar een enkele wandelaar zijn tegengekomen.

Het merendeel van het publiek komt hier schijnbaar met de wagen omhoog, en dat is begrijpelijk, want deze Alm is zeer uitnodigend voor een dagje Jausen terwijl de kinderen rond de hier schitterende Verpeilbach kunnen spelen.

Een geweldig mooi plekje met prachtige uitzichten vanaf het terras, op ondermeer de Swabekopf (3378m) en de nog imposantere Verpeilspitze. (3423m) Ook het verfrissende water in de beek is aanlokkelijk.

Vanaf de Hütte naar rechts kijkend, is het topkruis van de Mooskopf (2532m) te zien. Deze top hadden we nog graag willen beklimmen, nog eens 1,5 uur klimmen en 1 uur terug, maar de temperatuur vandaag houdt ons bij de Hütte vast.

We besluiten het hierbij te laten voor vandaag en het er van te gaan nemen. Eerst maar eens aan de beek zitten en de wandelschoenen uit. Als de voeten zijn afgekoeld zoeken we het terras op om te lunchen.

Ook lopen we nog om het gebouw heen en aan de achterzijde naar binnen, daar zit de 'Stempelstelle' van de Verpeilhütte.

Nu we hebben besloten de beklimming van de Mooskopf achterwege te laten, rest ons niets dan terug te keren via dezelfde route als de heenweg.

We dalen dan ook weer af langs de beek tot aan de Verpeilalm maar kiezen daar nu voor de brede weg omlaag tot aan de parkeerplaats. Een steil stuk omhoog klimmen is tot hier aan toe, maar afdalen is andere koek.

Bij de parkeerplaats aangekomen gaan we weer voor de afdaling over het smalle pad. Voor het afdalen kan het lekker flink doorstappen over de langere maar eenvoudiger route een alternatief zijn, anders dan bij een beklimming is de geleidelijke hellingshoek dan juist een voordeel.

Nu we weten dat we de brede weg nog eens zullen kruisen, zouden we ook het eerste en gemakkelijkste deel omlaag via het bergpaadje kunnen doen, om later de steilste gedeelten omlaag te mijden door dan alsnog via de Schotterweg te gaan.

Daar wij met wandelstokken lopen kunnen we de steile afdaling goed aan, en houden we ons dan ook aan het smalle pad. Vooral in de wetenschap dat we dan het grootste gedeelte in de schaduw kunnen afleggen.

Onder ander omstandigheden zouden we de brede weg hebben gekozen.

Het is weer een flinke tippel omlaag tot we de Fahrweg net boven Feichten bereiken. Daar volgen we het pad terug naar de wagen die we vanmorgen in de zon hebben achtergelaten, maar op een goed gekozen plek, zodat hij nu in de schaduw staat.

Voor ons volgt dan de terugweg naar het Pitztal, maar deze keer niet via de bergpas over Piller maar via het Inntal om nog wat boodschappen te kunnen doen in Imst.

In de stad is het heet, en morgen wordt het nog warmer. Dat moet dan morgen wel een gletsjerwandeling worden wordt al in de auto terug naar de camping besloten.

De routes zijn zo nauwkeurig mogelijk opgetekend. Ik ben niet verantwoordelijk voor wijzigingen ter plaatse en/of (type-)fouten in de omschrijvingen. NEM ALTIJD EEN GOEDE WANDELKAART MEE! [En mail ons](#) als je onjuistheden tegenkomt.

©2012 superfamilie.nl | Het is toegestaan deze PDF routebeschrijving af te drukken of te downloaden naar een lokale harde schijf voor enkel persoonlijk en non-commercieel gebruik. | Voor meer informatie zie: [Auteursrecht & Disclaimer](#) |